

Blof, Hier Aan De Kust

De zoute zee slaakt een diepe zilte zucht
boven het vlakke land trilt stil de warme lucht.
Iemand slaat soms onverwacht maar zeker
op de vlucht.

Alarmfase Twee is hier nauwelijks nog berucht.

maar men weet het niet
en zwijgt van wat men hoort en ziet.

Hier aan de kust, de Zeeuwse kust
waar de mensen onbewust
zin in mosselvesten krijgen,
en van eten slechts nog zwijgen
als ze zat zijn en voldaan
en weer rustig slapen gaan.

Hier aan de kust, de Zeeuwse kust
waar eenieder onbewust
in het Duits wordt aangesproken,
waar de ketting is gebroken
en alle schepen zijn verbrand,
maar er is niets aan de hand.

Vlissingen ademt zwaar
en moedeloos vannacht.

De haven is verlaten,
want er is nog maar een vracht
en die moet in het donker buitengaats worden gebracht.

Gedenkt de goede tijden van zuiverheid en kracht
maar men weet het niet

en zwijgt van wat men hoort en ziet.

Hier aan de kust, de Zeeuwse kust
waar de zomer onbewust
met een noodgang wordt genoten
en waar wild en onverdroten
iedereen zijn gang kan gaan,
tot men zat is en voldaan.

Hier aan de kust, de Zeeuwse kust
waar de liefde van de lust
steeds maar weer zal gaan verliezen,
omdat ze nooit kan kiezen,
tussen goed en niet zo kwaad.

Maar dat is zoals het gaat.

Hier aan de kust.